Siker a Thealter

A szemle legerősebb táncos produkciójának eddig Bozsik Yvette estjét tartják, óriási közönségsikert a svájci compagnie drift aratott. A Thealter International, a szabad színházak nemzetközi találkozója és a hozzá kapcsolódó színházi szemle darabjai állandó telt házzal mennek.

– Hangos, bravós, kiabálós siker volt a svájci compagnie drift társulat machine á sons (hanggép) című darabja. – számolt be *Balog József*, a Thealter Internationalt szervező MASZK egyesület vezetője. Az alternatív és független színházak találkozóján kétszer is bemutatott produkció szerinte méltán az eddigi legnagyobb közönségsikere a fesztiválnak, mert az erős, vicces, invenciózus esten kiválóan táncolnak, és a látvány és a hang is jól kidolgozott.

Bár a szakmától kedvezőtlen kritikát kapott, siker volt az orosz blackSKYwhite Színház újszerű és látványos mesevilága is – a találkozón először szerepeltettek ilyen komoly fénytechnikát. A Korzó mozi nézőtere megtelt *Bozsik Yvette* és *Vati Tamás* személyes vallomásaként definiált Tüzes Angyalra. *Ladányi Andrea* produkcióját az ülőhelyek elfogyta után sokan végigállták a Zsinagógában.

Az elkövetkező programok közül A Sütemények Királynője ígérkezik különlegességnek, hiszen Pintér Béla és Társulata országszerte teltházzal lép fel, Szegeden viszont két éve nem jártak. – Várom még a bolgár fiút, *Ivo Dimcsevet*, aki nőnek öltözve mutatja be Lili Handel – vér, költészet és zene a fehér kokott budoárjából című estjét – vallott Balog személyes favoritjáról. Az előadás létrehozásának legfőbb mozgatórugója az emberi test, mint a fizikai és esztétikai fogyasztás legfőbb tárgya.

Magyarország ízlése a szervező szerint még egy alternatív fesztiválon is konzervatív, mindenkinek nagyon határozott elképzelései vannak arról, milyen a jó darab. Ennek ellenére a tavalyihoz képest több helyszínen felvonultatott előadások telt házzal mennek, nem okoznak csalódást a kritikus közönségnek.

B. F.

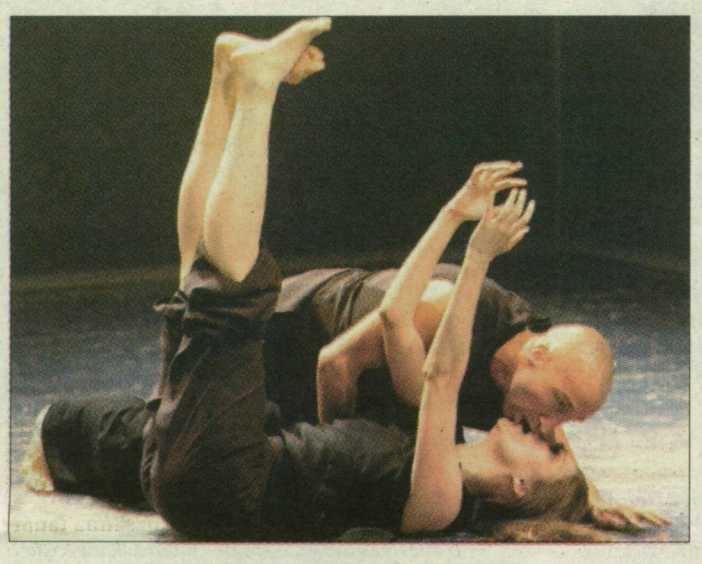

A Korzó mozi nézőtere megtelt Bozsik Yvette és Vati Tamás Tüzes Angyalára *Fotó: Hollósi Zsolt*

Agárdy Gábor már 1936-ban is játszott a daljátékban a szabadtérin

János vitéz a régi idők Harry Pottere lehetett

Agárdy Gábor, a Nemzet Színésze ifjú statisztaként már 1936-ban szerepelt a Szegedi Szabadtéri Játékok első János vitéz előadásán. Az azóta eltelt majd hét évtizedben sokszor játszotta Kukorica Jancsit – még többször a francia királyt. A daljáték ma esti premierjén is ebben a szerepben láthatjuk az újszegedi szabadtéri színpadon.

– A próbán jókat kuncogtunk szellemes poénjain... Szeret improvizálni?

– A közönség imádja, ha aktuális poénokat is belecsempészünk az előadásba. Pláne, ha valami olyasmi kerül szóba, amit még csak terveznek, és én már úgy közlöm, mintha nekem már meg is lenne. Például a 13 havi nyugdíjam, amiről még csak most tárgyalnak. Szegedet is bele kellett vennem, hiszen én is szegedi vagyok. Itt születtem, és még Pro Urbe-díjjal is kitüntettek. A szúnyog is igazi szegedi téma, nem hagyhatom ki. A János vitéz mese felnőtteknek és gyerekeknek. Kicsit el kell rugaszkodni a talajtól, fölötte kell játszani 25 centivel. Semmi se legyen igazi – mégis minden igazi legyen. Fiatal gárdával hozzuk létre a produkciót, a címszereplőnknek mondtam is: ne viccelje el. János vitéz egy népi hős. A régi idők Harry Pottere. Valamikor a gyerekek mind János vitézek akartak lenni. Amikor behozták a színpadra a magyar zászlót, szinte megállt az előadás. Fontos, hogy János vitézt szeresse a közönség, igazi hős legyen. Egy csoda – és az igazság bajnoka. Baj, hogy elfelejtettünk hősökért rajongani.

– Sokszor játszott a daljátékban?

– Először 1936-ban, amikor gyerekként statisztáltam a Dóm téri előadásban. Janovics Jenő rendezte, Palló Imre volt Kukorica Jancsi. Csodálatos produkció volt, ma is emlékszem, hogy még a két szomszédos egyetemi épület tetején is játszottak a statiszták. Azután tizenöt évig voltam vidéki színész, milliószor felléptem a János vitézben. Eleinte a címszerepet, később már a francia királyt játszottam – Pesten a Margitszigeten, az Erkel Színházban és a Nemzetiben is.

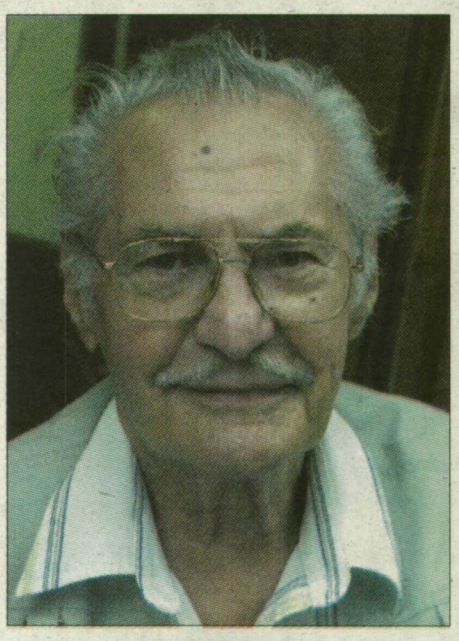

Agárdy Gábor sokadszor ölti magára a francia király jelmezét *Fotó: Gyenes Kálmán*

– Kik voltak az emlékezetes partnerei?

– Sárdy Jánossal, Berkes Jánossal és Gulyás Dénessel is játszottam. Gobbi Hildára mint legendás gonosz mostohára ma is sokan emlékeznek.

– Milyen volt?

– Egy szörnyeteg! Drótkötélpályát húzatott ki magának a színpad fölött, és azon röpködött a söprűn lovagolva. Mondtam is neki: Hilda drága, hatvanon fölül már nem kellene röpködnöd a levegőben. Azt felelte: Apuskám, egy boszorkány tud röpülni, akárhány éves is. Hilda is megszállottja volt ennek a pályának. Bevallom, én most nem is akartam elvállalni, mert egy színpadi baleset miatt nagyon fáj a derekam, gerincrándulásom van. Azt mondták, nem baj, ha sántítok egy kicsit, hiszen a francia király megsérülhetett a csatában. Azt nem! Csinálom rendesen, ahogy az erőm bírja. Nem szeretek félmunkát végezni.

– Mi történt a derekával?

– Még decemberben Mrozek Tangóját játszottuk, amelynek a végén jön a haláltangó. Abban a jelenetben egy rongybábuval táncolnak. No, én vagyok az a rongybábu. A levegőben pörgetnek – nyolcvanhárom évesen. Megroppant a gerincem, és azóta sem jött helyre. Amikor hívtak Szegedre, mondtam, hogy szívesen jönnék, de nem tudom, meg bírom-e csinálni. Az orvosom adott fájdalomcsillapítókat, és azt tanácsolta, próbáljak meg sokat úszni. Szerencsére az önkormányzat újszegedi vendégházában lakom, és csak kettőt botlom, már a medencében vagyok. Úgy érzem, jót tesz a szegedi víz. Remélem, a közönség semmit nem vesz észre majd a betegségemből. Azzal a feltétellel vállaltam a fellépést, ha nem kell az egész próbafolyamatot végigcsinálnom, elég ha a bemutató előtti utolsó öt napra jövök le. Nekem ez is elég, játszottam már a szerepet eleget.

– Ma is emlegetik A gyertyák csonkig égnek című Márai-előadásukat, amivel néhány éve nagy sikerük volt Avar Istvánnal Szegeden is. Játsszák még?

– Igen. A televízió végre kapott pénzt, és valahol egy kastélyban forgathatunk belőle egy tévéjátékot is. Sajnáltam, hogy Márai végül nem került be a Nagy Könyv-játék utolsó fordulójába. Persze nem szorul erre rá, megnyerte ő már a világot.

– Augusztus 2-án ünnepli 83. születésnapját. Várják még újabb feladatok?

– Hogyne! Már próbáljuk is Schwajda György átdolgozásában Rejtő Jenő A néma revolverek városa című regényéből készült darabot. Érdekes előadás lesz, októberben tartjuk a bemutatót. Remélem, nagy sikert arat majd. Bízom a János vitézben is, jó lenne, ha megúsznánk eső nélkül. Érdekes a fiatalokkal játszani. Látom, hogy amikor Szőcs Artúr János vitézként elbúcsúzik tőlem, a francia királytól, könnyes a szeme. Ez már azért eredmény!

HOLLÓSI ZSOLT

Ruzante pajzán komédiája Dankó Pista nótáival a fürdőudvarban

A reneszánsz Csapodár madárka

A Szegedi Nemzeti Színház művészeinek előadásában Ruzante pajzán reneszánsz komédiáját, A csapodár madárkát láthatja a publikum mától öt alkalommal a szegedi Anna fürdő udvarán.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Ruzante közel fél évezreddel ezelőtt született darabja játékos kedvű, a mesterség ősi fortélyaival felvértezett színészeket és hasonlóképp játékos kedvű, nyitott szívű nézőket kíván. Lendülete magával ragadja, szárnyára veszi a közönséget, és elröpíti abba a mediterrán városkába, ahol a forróvérű leányzó, Betia (*Márkus Judit*) és a nem kevésbé forróvérű legények, Menato (*Megyeri Zoltán*) és Tonin (*Pataki Ferenc*) gondoskodnak a hangulatról. Ruzante szerepében *Szerémi Zoltánt* láthatjuk. A *Janik László* által rendezett produkcióban a színészek lubickolhatnak a remek szerepekben.

– A férfi-nő kapcsolat örök érvényű probléma, mindig érdekes téma. Ez a komédia arról szól, hogy három idióta férfi próbál megszerezni egy bővérű nőt. Ez rengeteg helyzetkomikumot teremt. Én a lendkerekes katonát, Tonint játszom. Janik Laci kérésére két hét alatt meg kellett tanulnom görkorcsolyázni – meséli Pataki Ferenc, aki gyerekkorában, a jégen korcsolyázott utoljára. – Végig arra vártam, hogy essek már egy nagyot, hogy átessek a tűzkeresztségen, de nem sikerült. Remélem, nem a nézők előtt a színpadon következik majd be... Néhány trükköt is megtanultam, amit szeretnék majd bemutatni. Igyekeztünk kicsit modernizálni Ruzante darabját, és valamiféle Gyalog galoppos fílinget adni az előadásnak. Dankó Pista szép nótáit is inkább poénként használjuk fel benne. Én például azt is éneklem: Hallod rózsám, Katika? Sokféle stílus keveredik a produkcióban, talán ettől is igazi könnyed, nyári mulatság lesz.

Tegnap a rossz idő miatt a színház büféjében tartottak szövegösszemondó próbát az előadás szereplői *Fotó: Gyenes Kálmán*

Jacobi Viktor népszerű operettje

Sybill a Ságvári udvarára készül

Jacobi Viktor legnépszerűbb operettjét, a Sybillt láthatja a közönség a Szegedről indult Kovács Zsuzsa rendezésében ma és vasárnap este fél 9-től a Ságvári gimnázium udvarán.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A cári Oroszország egyik városának pazarul berendezett szállodájában indul a történet: egymás után érkeznek a vendégek. Váratlanul betoppan a szökésben lévő testőrtiszt Petrov, hogy Sybillel együtt Párizsba utazzon. Néhány pillanat múlva megérkezik a kormányzó is, hogy letartóztassa Petrovot. Végszóra megjelenik Sybill is, aki erélyesen tiltakozik. A Kormányzó azt hiszi, hogy ő a Nagyhercegnő, akit báli estélyére vár. Rengeteg félreértés és konfliktus után mindenki elnyeri méltó párját, s közben rengeteget nevetünk és szól Jacobi csodálatos muzsikája. A népszerű operett címszerepét *Kalocsay Zsuzsa* alakítja, Petrov szerepében *Leblanc Győző* lép fel, a Nagyhercegnőt az előadás rendezője, *Kovács Zsuzsa* játszsza. A további főbb szerepekben *Marik Pétert, Szirtes Gábort, Teremi Beatrixot, Bozsó Józsefet, Benkóczi Zoltánt, Bor Viktort* láthatja a közönség.
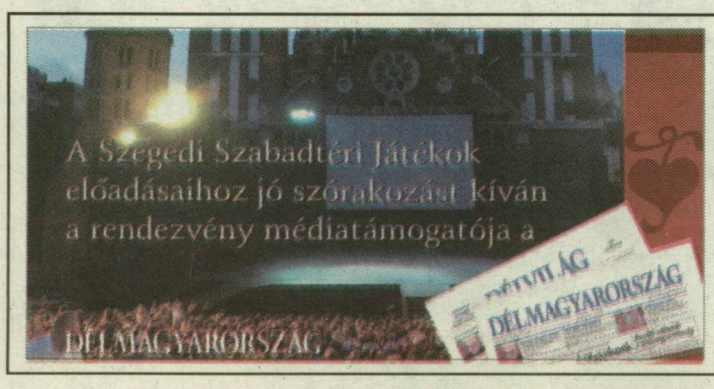
Leblanc Győző (Petrov) és Kovács Zsuzsa (Nagyhercegnő) *DM/DV-fotó*